

DEMIURGUS (3) *sb m*

e prawdopodobnie jasne.

sg N demiurgus (1). ◇ A demiurga (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Według niektórych starożytnych doktryn twórca świata widzialnego [demiurgus – rzemieślnik Calep; dziesiątnik w mieście; rzemieślnik – demiurgus Cn] (3) : tedyć mułi miec y Oćiec nád łobą Bogá/ kthoregoby był iáko poniekat Bog Bytum miał Demiurgá/ kthorego Wáłentinus kácerz zmyłłał być nád Bogiem GrzegRóżn K2, G3 [2 r.].

SB